

HÜZNE YAZAN MEKTUP ŞİİRDİR

Işıkları söndürme vakti gelince
uykusuzluk çekiyor canım
duruyor kanım mor damarlarımda
eksiliyor günlerim, neşelerim
artık yalnızlığım giderek
unutuyor birileri olduğunu
o birileri için
unutuyor

Kimi zamanlar
eski beni hatırlıyorum
ödün vererek
kendimden, gecelerimden
kapısı kapanıyor penceresiz her evin
avazı çıktığı kadar sessiz avizelerin
ışığı sizi size göstermekten uzak aynalar
giderek intihar mektuplarına
çekiyor şiirim

İntihar korkularını dile getiriyor kuşlar
-benim olmayan korkuları benim-
ağaçlar, bulutlara inanır gibi büyüyorlar
-bir'den bir'e benzetilen Tanrı'sı ağaçların-
bulutlar giderek birleşiyorlar kuşlara karşı
ölümler hüznü çağırarak dönüyor mezarlardan
duyulan bu ses'lenen ses
evimden çıkıyor
o kadar buluyor.

Serkan Bozdağ